

PŘÍSNĚ TAJNÉ

TAJNÝ ROZKAZ

MINISTRA NÁRODNÍ BEZPEČNOSTI

Ročník 1953

V Praze dne 24.července 1953

Číslo 112

O B S A H : 119. Nedostatky v práci proti titovské agentuře a vytýčení úkolů pro orgány Stb k jejich odstranění.

(2) 17

119

246/00-5

Nedostatky v práci proti titovské agentuře a vytýčení úkolů pro orgány Stb k jejich odstranění

Zrušeno dle TRMV č. 8/56.

Resoluce IB v červnu r. 1948 jasně ukázala úlohu titovců ve službách světového imperialismu a odhalila jasně protisovětskou a protikomunistickou tvář jugoslávských vedoucích činitelů a zároveň dokázala, že neměli nikdy nic společného s marxismem-leninismem a proletářským internacionalismem. Tito špioni a zrádci pomáhali již za druhé světové války anglo-americkým imperialistům připravovat opěrné body pro uskutečnění světové nadvlády. Byli nasazováni do řad komunistických a dělnických stran, kde podle příkazů svých chlebodárů chtěli se zmocnit vedení strany a státního aparátátu, s úmyslem potlačit a rozložit revoluční hnutí a majistit tak obnovu panství buržoasie. Plnění úkolů imperialistů začali titovci budovat v lidové demokratických státech politické bandy z řad reakčních nacionalistických, fašistických a trockistických živlů, jejichž pomocí chtěli odtrhnout země lidové demokracie od Sovětského svazu.

Do resoluce IB využívala titovská agentura sympatií a přátelství československého lidu a lidu ostatních lidově demokratických států k lidu jugoslávskému a buďovala své agenturní síť ve všech oborech hospodářského a státního aparátu. K získávání špiónážních

zpráv používala titovská agentura v široké míře pláštíků různých missí, organizací, korporací a oficiálních zástupců, kde vzhledem k důvěře, která jim byla prokazována, měli přístup do různých úřadů, závodů a institucí. Používali sympatie a důvěry všech pokrokových občanů a příslušníků KSČ, kde pod záminkou boje proti reakci snažili se využívat těchto k získávání zpráv s odůvodněním, že chtějí tak pomoci odhalit skryté nepřátele a zrádce v KSČ.

Po odhalení titovské bandy resolucí IB komunistických stran, měla titovská rozvědku svoji špionážní činnost poněkud stíženou, ale přesto nebyla ohrožena její aktivita a exponování se v zájmu anglo-americké rozvědky, což potvrzují poznatky dosud získané státní bezpečností. Rovněž v poslední době je patrna vysoká aktivita jugoslávské rozvědky, kdy na př. její kádroví rozvědčíci z řad diplomatických zástupců na jugoslávském velvyslanectví v Praze přikročují k vytěžování osob z řad jugoslávských státních příslušníků žijících v ČSR, k jejich verbování a nucení ke špionáži.

Při hodnocení práce kontravýzvědných orgánů státní bezpečnosti v boji proti titovské agentuře kolegiem ministerstva národní bezpečnosti v květnu t.r., byly zjištěny závažné nedostatky v práci orgánů státní bezpečnosti. Zachovávaní dosavadního způsobu práce státní bezpečnosti v této problematice, by znamenalo podceňování nebezpečí titovské agentury. Dosavadní agenturně-informátorská síť státní bezpečnosti, která měla čelit rozvratné činnosti titovské rozvědky je slabá, povrchní, nezaměřená a neschopná k proniknutí do hlavních základů titovské špionáže. Potvrzuje to velmi malé procento odhalených a realizovaných případů.

Jako příklad špatné práce v boji proti titovské agentuře uvádím práci orgánů referátu Jugoslávie KS Stb Olomouc. Přesto, že v obvodu této krajské správy žije 128 jugoslávských státních

příslušníků, 127 reemigrantů z Jugoslávie, 34 bývalých jugoslávských partyzánů, 44 československých příslušníků, kteří působili v Jugoslávii, a nakonec 3.000 řeckých emigrantů, byl získán za rok 1952 pouze jeden spolupracovník a za rok 1953 ještě nebyl získán žádný. Rovněž na krajské správě Pardubice nebyla tomuto problému věnována žádná pozornost a nebylo vůbec přikročeno k rozpracování titovských základů, přestože v kraji žije 22 jugoslávských příslušníků, 102 reemigrantů, 31 bývalých partyzánů, 147 řeckých emigrantů a několik československých příslušníků, kteří působili v Jugoslávii.

Toto se mohlo stát proto, že první odbor HS Stb prováděl nedostatečné řízení a kontrolu práce nejen těchto krajských správ, ale i ostatních krajských správ, ve kterých situace v tomto problému není o mnoho lepší. Z HS Stb nebyly přenášeny operativní zkušenosti z boje proti titovské agentuře a boj proti této agentuře nebyl veden centrálně. Na většině krajských správ státní bezpečnosti nebyla však ani se strany tamních náčelníků věnována této problematice dostatečná pozornost. Referáty, které se měly zabývat jugoslávskou problematikou byly buď slabě nebo vůbec nebyly obsazeny a nebo nakonec orgánové zpracovávali případy, které neměly s jugoslávskou problematikou nic společného. Ačkoliv v některých krajích se nachází široké základy, ze kterých titovská rozvědka čerpá své kádry (reemigranti z Jugoslávie, volně žijící jugoslávští příslušníci, bývalí jugoslávští partyzáni, řeckí emigranti atd.), čímž otázka boje proti jugoslávské rozvědce se měla stát otázkou prvořadou, nebyly tyto základy ani rozpracovávány a nakonec ani řádně podchyceny a vyhodnoceny. Rovněž na krajské správě v Bratislavě a Nitře nebylo učiněno vše pro odhalení a pronikání do řad titovské rozvědky, přestože bylo tamním pracovníkům známo, že titovská rozvědka se velmi aktivně

projevuje při pronikání na naše území pomocí Dunaj-plavby a to jak verbováním československých lodníků, tak prostřednictvím zaměstnanců JRDB /Jugoslávská dunajská paroplavební společnost/. Do dnešní doby v této problematice nebyla vybudována téměř žádná agenturně-informátorská síť.

Vzhledem k těmto zjištěným nedostatkům a k vážnosti nebezpečí titovské agentury, která je společně s rozvědkou americkou nejaktivnější v boji proti zemím tábora míru, ukládám všem krajským náčelníkům státní bezpečnosti a náčelníku 1. odboru HS Stb tyto úkoly :

- 1/ Referáty zpracovávající problém titovské agentury obsadit nejschopnějšími orgány 1. odboru.
- 2/ Centrálně podchytit, ujasnit a vytýčit nejdůležitější objekty, tyto rozpracovat podle předem připraveného operativního plánu.
- 3/ Provést řádnou a důkladnou prověrku dosavadní agenturní a informátorské sítě, přerušit spolupráci s neproduktivními spolupracovníky a ty, kteří nepracují v případě, předat příslušným odborům.
- 4/ Zkvalitnit a rozšířit agenturu z řad takových osob, které mají důvěru třídního nepřítele a předpoklady k proniknutí do nepřátelských center. Při vybírání typů pro vyslání do zahraničí zvláště přihlížet k pečlivému výběru, vzhledem k násilnému a fašistickému způsobu práce titovské rozvědky.
- 5/ Zajistit a provádět řádnou kontrolu oboustranného písemného styku s Jugoslávií.
- 6/ Podávat pravidelné měsíční hlášení o stavu a průběhu rozpracovávaných případů na referátech Jugoslávie KS Stb, HS Stb 1. odboru.
- 7/ Krajskému náčelníku v Ostravě, Olomouci, Brně, Hradci Králové a Liberci obsadit referát Jugoslávie dvěma orgány, kteří

budou zpracovávat rovněž problematiku řeckou.

- 8/ Krajskému náčelníku v Bratislavě a v Nitře a náčelníku 1. odboru HS Stb do jednoho měsíce od vydání rozkazu předložit návrh na vyřešení otázky rozpracování jugoslávského problému na Dunaj-plavbě.
- 9/ Náčelníkům 1. odborů krajských správ převzít řízení a zvýšit kontrolu práce referátů Jugoslávie.
- 10/ Náčelníku 1. odboru HS Stb zajistit a provádět kontrolu pravidelných instruktáží krajských správ ze strany referátů Jugoslávie HS Stb 1. odboru. Dále zajistit řízení a kontrolu rozpracovávání jednotlivých případů a budování agenturně-informa-torské sítě na referátech KS Stb.

S tímto rozkazem seznámí krajscí náčelníci a náčelník 1. odboru HS Stb všechny podřízené pracovníky 1. odborů.

Č. N/1-1743/25-taj.-53.

Ministr národní bezpečnosti :
gen. arm. Karol B a c í l e k

Obdrží : Sekretariát ministra NB
náčelníci sekretariátů náměstků ministra NB
náčelník hlavní správy Stb
náčelník 1. odboru hlavní správy Stb
náčelníci krajských správ Stb

Tento výtisk č. 11 rozkazu ministra NB s origi-nálem porovnal a za správnost vyhotovení odpovídá:

J. Chaloupek